

A Kúria az ... Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Sípos Balázs Tihamér ügyvéd, ...) által képviselt felperes ... székhelyű felperesnek a ... Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Bálint Zsolt ügyvéd, ...) által képviselt alperes ... székhelyű alperes ellen biztosítási szolgáltatás iránt a Pesti Központi Kerületi Bíróságon 35.G.306.480/2009. szám alatt indult, és a Fővárosi Bíróság 2.Gf.76.513/2010/4. számú ítéletével befejezett perében a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2012. április 19-én megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel nem támadott részében nem érintve hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az állam javára, az adóhatóság felhívására 83.200 (Nyolcvanháromezer-kettőszáz) forint feljegyzett felülvizsgálati illetéket.

I n d o k o l á s :

A felperes által üzemeltetett ... forgalmi rendszámú ... típusú személygépkocsit ismeretlen tettes 2009. január 30-ról 31-re virradóan eltulajdonította. A gépjárművet a felperes a ...-től lízingelte, és a járműre kötött CASCO biztosítási szerződés kedvezményezettje is a volt. A rendőrség a nyomozást 2009. március 30-án kelt határozatával megszüntette. Az alperes 2009. május 27-én 4.236.103 forintot megtérített a CASCO biztosítási szerződés kedvezményezettjének a ...-nek; a kártérítési összeg megállapításánál számára terheesebb 70-30 %-os kármegosztást alkalmazott, mert a felperesi alkalmazott a gépkocsiban hagyta a forgalmi engedélyt.

A felperes módosított keresetében 2.062.913 forint és járulékai megfizetésére kérte kötelezni az alperest, aki ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

A másodfokú bíróság jogerős ítéletével az alperest a felperes részére 2.062.913 forint és járulékai megfizetésére kötelező elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta, az alperes által fizetendő tőkeösszeget leszállította, és az alperest 676.620 forint és járulékai megfizetésére kötelezte a felperes részére, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

A bíróság igazságügyi szakértői vélemény alapján a gépkocsi káresemény időpontjában fennálló forgalmi értékét 8.153.353 forintban állapította meg. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által alkalmazott 10 %-kal szemben a felperesi közrehatás mértékét 30 %-ban állapította meg. A másodfokú bíróság a bírói gyakorlatra hivatkozva kifejtette, hogy a gépjárművet eltulajdonító személyeknek általában nem a gépjármű tulajdonjogának a hivatalos nyilvántartásokban történő átvezetése, illetve a gépjármű jogszerű átruházása a célja, hanem az, hogy a gépjárművet a lopás helyszínéről, vagy az országból mielőbb eltávolítsák; e cél megvalósítását pedig a forgalmi engedély olyan mértékben könnyíti meg, ami megalapozza az alperesre terhesebb 70-30 %-os kármegosztás alkalmazását.

A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet sérti a Ptk. 277. § (4) bekezdését, a 340. § (1) bekezdését, a 2. § (1) bekezdését, valamint a Pp. 164. § (1) bekezdését.

Érvelése értelmében megalapozatlan a jogerős ítélet annyiban, hogy a bennfelejtett forgalmi engedély egyrészt a gépkocsi helyszínről elvitelét, másrészt a külföldre juttatását segítette elő. Szerinte a helyszínről elvitelt maga a lopás valósította meg, és ebben a forgalmi engedély nem játszott szerepet. Előadta, hogy nem minden ellopott gépkocsit visznek külföldre. Szerinte annak bizonyítása, hogy a forgalmi engedély jelentős szerepet játszott az ellopott gépkocsi értékesítésében, illetve azt külföldre vagy egy távoli megyébe vitték az alperest terheli. Miután ennek bizonyítását az alperes meg sem kísérelte, nincs bizonyítva a forgalmi engedély szerepének jelentősége. Nem vitatta, hogy a forgalmi engedély megkönnyítette a károkozó helyzetét, és a gondatlanság is közrehatott a kár bekövetkeztében, szerinte azonban mindezekre figyelemmel csak az elsőfokú bíróság által megállapított 10 %-os kármegosztás alkalmazása indokolt.

Miután a keresetnek helyt adó rendelkezés tekintetében a jogerős ítéletet felülvizsgálati kérelemmel nem támadták, a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (2) bekezdésének megfelelően a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül.

A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

Az elsőfokú bíróság a felperes általa helyesnek tartott ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperes megszegte az együttműködési, illetve a kármegelőzési kötelezettségét. A felülvizsgálati kérelmében a felperes sem vitatta, hogy a gondatlansága is közrehatott a kár bekövetkezésében. A felülvizsgálati kérelme szerint a felperes maga is indokoltnak találta a kármegosztást, azonban az elsőfokú bíróság által alkalmazott 10 %-os értéket tartotta megfelelőnek a másodfokú bíróság 70 % - 30 %-os kármegosztásával szemben. Miután a nem vitás tényállás szerint a felperes a kármegelőzési kötelezettségét megszegte, alaptalanul hivatkozott a felülvizsgálati kérelmében a Ptk. 277. § (4) bekezdésének és a 340. § (1) bekezdésének, illetve a 2. § (1) bekezdésének a megsértésére.

Az alperest a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján annak bizonyítási kötelezettsége terhelte, hogy a felperes gondatlansága is közrehatott a kár bekövetkezésében. A perben bebizonyosodott, hogy a kármegosztásra okot adó körülmény fennáll, mivel a forgalmi engedély a gépkocsiban maradt. A felperes ezért alaptalanul hivatkozott a Pp. 164. § (1) bekezdésének megsértésére is.

A felperes a felülvizsgálati kérelmében lényegében a másodfokú bíróság mérlegelését sérelmezte, miszerint a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal szemben 10 % helyett 30 %-ban állapította meg közrehatásának arányát.

A bírói gyakorlat értelmében a bizonyítás eredményének mérlegelésére vonatkozó jogszabály megsértéséről csak akkor lehet szó, ha a bíróság által megállapított tényállás az iratok tartalmával ellentétes (iratellenes), illetőleg, ha a bíróság a bizonyítékok egybevetése és összességükben való értékelése során okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó következtetésre jutott.

A másodfokú bíróság a lefolytatott bizonyítás eredményének mérlegelése alapján az említett hibáktól mentesen, és a Pp. 221. §-ának (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének eleget téve jogszabálysértés nélkül állapította meg a tényállást, és a bírói gyakorlatra is (EBH 2009.2046.) helytállóan hivatkozva, jogszabálysértés nélkül jutott arra a következtetésre, hogy a felperes közrehatására figyelemmel az elsőfokú bíróság által alkalmazott 10 %-os kármegosztással szemben 30 %-os kármegosztás alkalmazása indokolt. A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésének (az ún. felülmérlegelésnek) pedig nincs helye (BH 1999.44.).

A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése szerint hatályában fenntartotta. A 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján kötelezte a felperest a

feljegyzett felülvizsgálati eljárási illeték viselésére. Miután az alperes részéről a felülvizsgálati eljárással kapcsolatban igazolható költség nem merült fel, erről a Kúriának döntenie nem kellett.

Budapest, 2012. április 19.

*dr. Kiss Mária tanácselnök s.k., dr. Bartal Géza előadó bíró s.k.,
dr. Rédei Anna bíró s.k.*

Sipos

a kiadmány hitelével:

bírósági ügyintéző